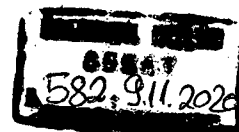
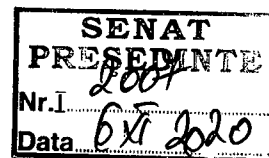

R O M Â N I A

L582/2018.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 6 noiembrie 2020

Domnului Robert-Marius CAZANCIUC
Vicepreședinte al Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru modificarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și
administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților**

Legea pentru modificarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților instituie noi reglementări referitoare la protecția și conservarea spațiilor verzi, la tipurile de suprafețe cu vegetație incluse în categoria de spații verzi, precum și la administrarea acestora. Față de conținutul normativ al legii transmise la promulgare, considerăm însă că unele dintre soluțiile legislative ale acesteia trebuie reanalizate de către Parlament, astfel încât să fie înlăturate o serie de necorelări, deficiențe sau insuficiențe de redactare ce afectează claritatea, previzibilitatea și accesibilitatea normei juridice. Totodată, față de interesul public reprezentat de menținerea și extinderea spațiilor verzi - de o importanță deosebită în asigurarea calității mediului de viață uman - considerăm că reanalizarea acestei legi în Parlament ar trebui să se realizeze în cadrul unui amplu, extins și autentic dialog cu toți actorii implicați, atât din sfera publică, cât și din mediul neguvernamental.

1. Potrivit art. I pct. 9 din legea supusă reexaminării, cu referire la art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 24/2007: „(2) Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, autoritățile publice, proprietarii sau administratorii acestora au următoarele obligații: (...) f) să asigure, în limita disponibilităților din buget, elaborarea auditului, respectiv documentației tehnice, suprafeței, calității și accesibilității spațiilor verzi, a strategiei și a planului de acțiune privind conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi, a registrului local al spațiilor verzi, a planului anual de gestionare a vegetației, precum și a fișelor de intervenție asupra vegetației în caz de urgență”.

În opinia noastră, pentru ca obligațiile impuse în sarcina proprietarilor și administratorilor spațiilor verzi să își poată atinge finalitatea urmărită, respectiv protecția și conservarea spațiilor verzi, considerăm că norma trebuie să fie predictibilă și, prin urmare, redactată astfel încât executarea obligației prevăzute de lege să se realizeze în condițiile unei disponibilități financiare certe. Or, prin utilizarea sintagmei „în limita disponibilităților din buget” în cuprinsul art. 9 alin. (2) lit. f), apreciem că nu poate fi asigurată executarea obligațiilor legale. De subliniat este și faptul că aceste obligații sunt reluate și în conținutul art. 10 alin. (1).

Menționăm că neîndeplinirea acestor obligații atrage, potrivit art. 10 alin. (2) din legea transmisă la promulgare, respingerea eliberării acordului de mediu. Astfel, la art. I pct. 10 din legea supusă reexaminării, cu referire la art. 10 alin. (1) și (2) se prevede că: „(1) Unitățile administrativ-teritoriale au obligația să efectueze, până la data de 1 ianuarie 2022, auditul suprafeței, calității și accesibilității spațiilor verzi și să elaboreze, pe baza acestor date, strategia și planul de acțiune privind conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi, precum și registrul local al spațiilor verzi. (2) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage după sine respingerea eliberării, începând cu data de 1 ianuarie 2022, de către agențiile județene pentru protecția mediului, a acordului de mediu privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului pentru acele proiecte care afectează în orice fel spațiile verzi, cu excepția proiectelor finanțate din fonduri europene”.

2. Art. I pct. 10 din legea supusă reexaminării - cu referire la art. 10 alin. (10) din Legea nr. 24/2007 - prevede: „(10) Transformarea zonelor cu altă destinație, din intravilanul existent sau prin extinderea intravilanului, în zone funcționale rezidențiale, comerciale, industriale sau mixte, în scopul executării de lucrări de construcții se poate realiza doar în baza unei documentații de urbanism

cu obligația asigurării unei suprafețe amenajate cu spații verzi, cu acces public, de minim 10% din suprafața terenului a cărui destinație s-a modificat astfel”.

În contextul dezvoltării urbanistice, apreciem că noua soluție legislativă nu răspunde, în realitate, necesității extinderii intravilanului pe baze sustenabile, procentul de doar 10% din suprafața terenului a cărui destinație s-a modificat nefiind suficient. Din această perspectivă, considerăm că reglementarea ar trebui reanalizată de Parlament, astfel încât să confere, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, o suprafață rezonabilă de spații amenajate cu spații verzi, cu acces public, mai ales în localitățile care se confruntă cu problema poluării.

3. Potrivit art. I pct. 11 din legea supusă reexaminării, cu referire la art. 11 alin. (1) și alin. (7) din Legea nr. 24/2007: „(1) Lucrările de restaurare sau de amenajare a spațiilor verzi aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale sunt de utilitate publică și se execută pe baza autorizației de construire emise conform prevederilor legislației privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și cu respectarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) și c). (...) (7) Se pot amplasa pe spațiile verzi, cu condiția obținerii de autorizații de construire sau, după caz, de autorizații de funcționare, următoarele: alei pietonale, mobilier urban, amenajări pentru sport, joc și odihnă, construcții pentru expoziții și activități culturale, construcții ușoare cu caracter provizoriu pentru activități de comerț și alimentație publică, grupuri sanitare, spații pentru gestionarea spațiilor verzi, dar numai în baza unei documentații de urbanism pentru întreaga suprafață a spațiului verde, cu respectarea indicatorilor prevăzuți în anexa nr. 6. (...)”

Considerăm că dispozițiile art. 11 alin. (1) din legea supusă reexaminării trebuie corelate cu cele ale art. 6 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauze de utilitate publică, ce prevăd, în mod limitativ, care sunt lucrările considerate de utilitate publică în cazul spațiilor verzi, printre acestea aflându-se doar cele privind: „ (...) salvarea, protejarea și punerea în valoare (...) a parcurilor naturale, rezervațiilor naturale și a monumentelor naturii (...)”. De asemenea, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă este necesar să se asigure și corelarea cu prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare - ce stabilesc cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: „ (...) lucrărilor de conservare sau de amenajare a spațiilor verzi, lucrărilor de regenerare urbană (...)”.

Totodată, art. 11 alin. (7) din legea supusă reexaminării permite amplasarea pe spațiile verzi a unor alei pietonale, mobilier urban, amenajări pentru sport, joc și odihnă, construcții pentru expoziții și activități culturale, construcții ușoare cu caracter provizoriu pentru activități de comerț și alimentație publică, grupuri sanitare, spații pentru gestionarea spațiilor verzi, dar numai în baza unei documentații de urbanism pentru întreaga suprafață a spațiului verde, cu respectarea indicatorilor prevăzuți în Anexa nr. 6.

Or, Anexa nr. 6 din legea trimisă la promulgare cuprinde „Definirea unor termeni de specialitate”, iar nu indicatorii la care face trimitere art. 11 alin. (7) din lege. Din această perspectivă, considerăm că se impune corelarea normelor, pentru a nu se crea disfuncționalități în aplicare. În acest context, semnalăm că din analiza pct. 19 al secțiunii Amendamente respinse din cuprinsul Raportului comisiei sesizate în fond la Camera decizională rezultă că deși Anexa nr. 6 - intitulată „Indicatori specifici pentru categoriile de spații verzi” - a fost respinsă, norma de trimitere din legea trimisă la promulgare nu a fost corelată cu soluția rezultată din comisie cu privire la acest amendament.

Față de cele de mai sus, rezultă că sintagma „cu respectarea indicatorilor prevăzuți în anexa nr. 6” din cuprinsul alin. (7) al art. 11 este neclară, făcând trimitere la o serie de indicatori, care în realitate nu există în conținutul legii.

4. Art. I pct. 14 din legea supusă reexaminării, cu referire la art. 14 alin. (12) din Legea nr. 24/2007, prevede: „(12) Terenurile încadrate în categoria spațiilor verzi care nu îndeplinesc criteriile de clasificare prevăzute la art. 4 și care au trecut în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice anterior intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice locale le pot schimba încadrarea urbanistică în baza documentațiilor de urbanism aprobate conform legislației în vigoare, cu obligația de a crea în unitatea administrativ-teritorială studiată, o suprafață de spațiu verde cu 10% mai mare decât cea a cărei încadrare se schimbă”.

Considerăm că dispozițiile art. 14 alin. (12) din legea supusă reexaminării, ce permit autorităților publice locale să schimbe încadrarea urbanistică, cu obligația de a crea în unitatea administrativ-teritorială o suprafață de spațiu verde cu 10% mai mare decât cea a cărei încadrare se schimbă, nu cuprind criterii obiective în baza cărora se poate exercita această competență.

Lipsa acestor criterii obiective poate conduce la arbitrar în activitatea de aplicare a legii, dar și la relocarea, pe diverse considerente, a unor spații verzi din centrul localităților la periferia acestora, cu consecința reducerii

ponderii vegetației cu rol de filtrare și purificare a aerului. Or, calitatea scăzută a aerului din aglomerările urbane prezintă o importanță deosebită întrucât influențează în mod negativ sănătatea umană, din cauza riscului crescut al mortalității determinate de afecțiuni respiratorii și cardiovasculare. La nivel național și european calitatea aerului reprezintă o preocupare majoră, mai ales în aglomerările urbane, confruntate cu creșterea numărului mijloacelor de transport auto, a particulelor în suspensie generate de șantierele de construcții și cu restrângerea constantă a spațiilor verzi din perimetrele municipale.

Având în vedere că respectarea principiilor de dezvoltare durabilă și urbanism presupun atât accesul ușor al locuitorilor la parcuri, cât și dispersia spațiilor verzi pe întreaga suprafață a unității administrativ-teritoriale în scopul asigurării calității aerului, considerăm că o soluție legislativă care să permită autorităților publice locale schimbarea încadrării urbanistice nu poate face abstracție de aceste rațiuni de politică de mediu.

În plus, semnalăm că norma menționată este și lipsită de predictibilitate, contrară normelor de tehnică legislativă, întrucât nu stabilește cu claritate cui incumbă obligația instituită, respectiv „obligația de a crea în unitatea administrativ-teritorială studiată, o suprafață de spațiu verde cu 10% mai mare decât cea a cărei încadrare se schimbă”.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, în calitate de organ reprezentativ suprem al poporului român și de unică autoritate legiuitoare a țării, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS